

Expunere de motive

LEGE

pentru „Inocența Copilăriei”

**privind interzicerea cursurilor de educație sexuală în învățământul preșcolar,
primar și gimnazial,**

fără acordul scris al părinților sau tutorelui.

Sub diferite pretexte, unele de-a dreptul hilare, precum acela că tot mai multe fetițe de 11 ani merg deja la psiholog ca să-și trateze problemele din dragoste, sau că prin educația sexuală predată unor copii între șase și zece ani vor fi salvate, ulterior, vieți omenești prin adoptarea unor soluții contraceptive corecte, în școlile copiilor noștri se introduc, pe ascuns, ponografia, prozelitismul LGBT și incitarea la punerea în aplicare a diverselor forme de sexualitate deviantă.

Există deja școli unde copile de 10 ani pleacă rușinate de la aceste „cursuri”, sunt băieți care nu mai înțeleg ce este aceea o familie sau de ce nu e nimic rău să ai sentimente erotice pentru Ionel și nu pentru Diana. Aceste vlăstare cărora le dorim cele mai bune lucruri și o viață împlinită, copii pentru care facem sacrificii enorme, sunt traumatizați de informații care nu sunt, nu au fost și nici nu vor fi specifice unei copilării normale, a singurei faze din viața fiecăruia care a fost binecuvântată cu miracolul inocenței.

De asemenea, sunt perfect conștient că unii copii se dezvoltă din punct de vedere sexual mai repede decât alții și poate au nevoie de îndrumări specifice. În acest caz, decizia trebuie să aparțină părinților sau tutorilor pentru ca tânărul sau tânăra să participe la cursuri de informare sexuală. Dar, încadrarea tuturor copiilor de o anumită vârstă la astfel de „educație”, în masă, fără discernământ, poate marca un suflet mai plâpând pentru întreaga sa viață. Cu ce este de vină un astfel de copil pentru a-i îngradi șansele unei dezvoltări firești, în limitele normalității și a bunului simț comun? Va plăti oare „dascălul” pentru aceste traume? Nu, plata o vor face mai întâi părinții și apoi amărățul de copil a cărui viață va fi mereu alta decât cea pe care o merită.

Deși nu este în mod explicit stipulat niciunde, felul acesta de a face educație se cheamă, în plan internațional, „Educație Sexuală Comprehensivă” sau CSE, în limba engleză. Ei bine, acest CSE a devenit dușmanul părinților din lumea întreagă, și acum a sosit rândul nostru pentru a ne încadra în această minciună colectivă. Multe studii de peste hotare arată că o astfel de abordare nu a ferit pe nimeni de nimic, în schimb a dus la începerea vieții sexuale mai devreme, cu implicațiile de rigoare, fără vreo îmbunătățire vizibilă în plan social. Mai mult, excesul de sexualitate prezent în mass-media a făcut să crească numărul atentatorilor sexuali minori. Căile internetului fac deja mult rău în această direcție, **de ce trebuie să legitimăm “uciderea inocenței” încă de la vârsta când maimuțoi de pluș încă sunt prietenii cei mai buni ai copiilor?**

Mai jos redau păreriile unor specialiști în domeniu, dar înainte o să adaug că, undeva în Europa civilizată, Curtea Constituțională din Croația a interzis astfel de programe în țara respectivă.

Dr. Michelle Cretella, Președintele Colegiului American al Pediatriilor:

„Ca Președinte al Colegiului American al Pediatriilor, sunt profund îngrijorată în legătură cu Educația Sexuală Comprehensivă. În primul rând, sexualizează copiii. În al doilea rând, reprezintă un risc pentru sănătatea lor. În al treilea rând, promovează o ideologie sexuală periculoasă. În plus, subminează relația copilului cu părintele, ceea ce încalcă drepturile părintelui”.

Axel Beteta, Familia Importa (Guatemala):

„Se fac campanii îngrijorătoare ce vizează copiii. Cel mai puternic e mesajul: «Cerem educație sexuală. Nu se poate trăi fără ea.» Altă campanie se intitulează: «Pune-ți-!!» și arată copii de școală primară, de la nouă ani în sus, care învață cum se pune un prezervativ pe un organ sexual din plastic. ”Aduc tinere care le învață pe fete cum să pună un prezervativ pe un organ genital bărbătesc și pe băieți cum să pună o barieră de protecție pe un organ genital femeiesc, fără știința și acceptul părinților.”

Și, pentru că suntem o țară creștină, cu valori creștine și trăiri de aceeași natură, voi așeza aici și părerea unui preot care spune cam același lucru pe care îl susțin 90% din părinții ortodocși:

Constantin Necula, preot: "De foarte multe ori, lumea confundă a educa sexual cu a-l educa pentru a face sex”.

Ultima chestiune pe care o invoc aici este legată de calitatea de pedagog a aceluia ce “predă” astfel de “lecții”, dar și de sănătatea mintală a acestuia. Cine ne garantează că “dascălului” nu îi face plăcere să umilească sexual copile de 10-11 ani, sau că are aplecări mai spre băieții de 7 ani? Până unde are voie să meargă “profesorul” în “predarea” lui? Cine îl evaluează pe acesta vizavi de trăirile lui sexuale? Dacă “profesorul” consideră anumite practici sexuale deviate drept normale, cum îl oprim să nu le prezinte în mod încântător micuților din auditoriu? Care sunt limitele normalității sexuale a profesorilor? Cum ne punem la adăpost copiii de abordări perverse sau hărțuire sexuală la astfel de “cursuri”?

Toate aceste întrebări duc la un singur răspuns: adoptarea “Legii pentru Inocența Copilăriei”!

Deputat de Ilfov

Ninel PEIA

www.ninelpeia.ro

